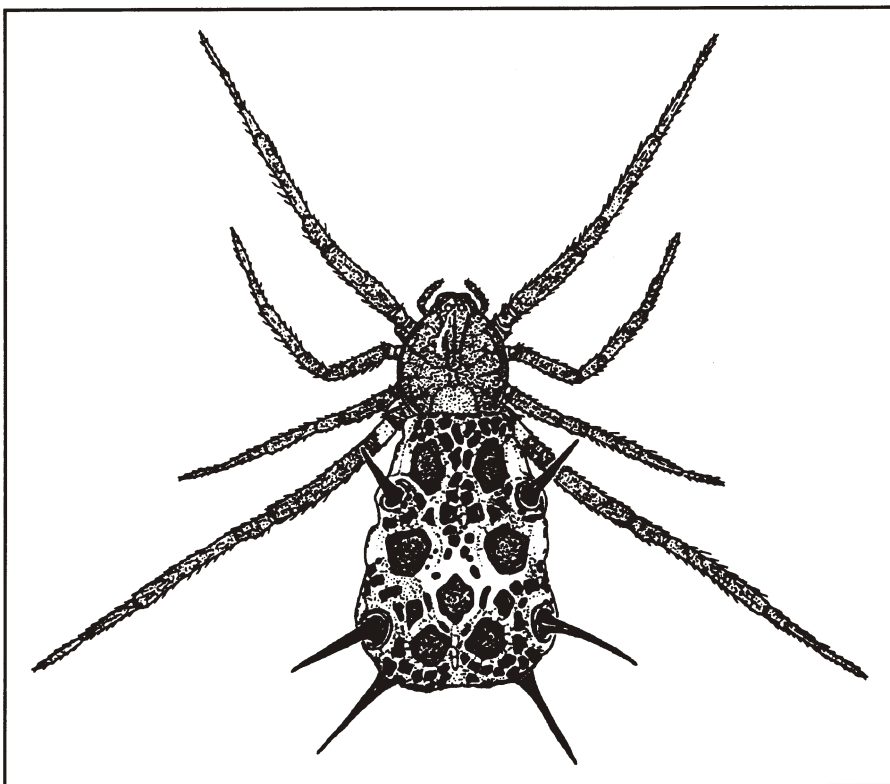

PAVOUK

Zpravodaj Arachnologické sekce České společnosti entomologické
Číslo 14 květen 2001

Arachnofauna České republiky

Novými druhy pro arachnofaunu České republiky jsou:

Zodarion italicum (Canestrini, 1868): NPP Lochkovský profil, Praha, 1 ♂, PP Podbabské skály, Praha, 1 ♀, leg. M. Řezáč;

Hasarius adansoni (Audouin, 1826), nalezen v době Prof. Millera ve sklenících Botanické zahrady v Praze, nově však jej V. Bryja hlásí z budov Masarykovy univerzity v Brně. Zdá se, že u nás zdomácněl jako např. *Scytodes thoracica*.

Správné datum popisu druhu *Heterotrichoncus pusillus* Miller, je 1958.

K 31.12.2000 bylo v arachnofauně České republiky doloženo 827 druhů.

Databáze

V tabulce **Druhy** má být místo „*L. alutaius*“ uvedeno „*L. alutacius*“.

Doplňme do tabulky **Druhy** jména druhů, které k nám byly zavlečeny, které u nás tedy můžeme najít a chceme údaj o nálezce uložit, i když tyto druhy nepočítáme do arachnofauny České republiky:

Heteropoda venatoria (Linné, 1758), již dávno nalezena E. Žďárkovou v dozrávárně banánů;

Nesticodes rufipes (Lucas, 1846), vyskytoval se v chovech termitů Entomologického ústavu, ve Viničné ulici, det. B. Thaler-Knoflach;

Uloborus plumipes Lucas, 1846, nově hlášen ze skleníků v Tušimicích, leg. M. Chocheľ.

V tabulce **Obce** má být místo „Olomoučany“ uvedeno „Olomučany“. U několika částí obce Javorník v okrese Šumperk (jak je napsáno ve druhém sloupci) schází v prvním sloupci za jménem obce údaj „(okr. Šumperk)“.

V návrhovém zobrazení si můžete v polích **Lokalita**, **Stanoviste** a **Poznamka** zvětšit velikost pole na hodnotu 50.

VR, JD & VB

Česká arachnologická bibliografie

ADAMUS R. 1991: *Ekologické hodnocení arachnofauny okolí Paskova jako pomůcka k bioindikaci průmyslové krajiny*. [Ecological evaluation of arachnofauna in Paskov surroundings as an aid to bioindication of industrial landscape.] BSc thesis, Faculty of Pedagogics, Ostrava, 59 pp. (in Czech).

BILÍKOVÁ I. 2000: *Ekologicko-faunistická charakteristika arachnofauny Štramberka*. [Eco-faunistic characterization of arachnofauna of Štramberk.] University of Ostrava, Ostrava, 80 pp. (in Czech).

BÖHM L. 1925: Beitrag zur Kenntnis der Spinnenfauna im Brünnner Bezirk. In: BAYER E. & JAROŠ Z. (eds), *Osmá výroční zpráva Komise na přírodovědecký výzkum Moravy a*

- Slezska (žup moravských a slezských) v Brně za léta 1914–1924. [Eighth annual report of a Kommission for research of Moravia and Silesia in Brno for 1914–1924.] Brno, pp. 30–31.
- BUCHAR J. & HAJER J. 2000: Arachnofauna přírodní rezervace Polské rašeliniště (Boh. bor. occ.). Spiders of the natural reserve Polské rašeliniště (Boh. bor. occ.). *Sborník Okresního muzea v Mostě, řada přírodovědná* **22**: 19–27 (in Czech, English summary).
- FICKERT C. 1875: Myriopoden und Araneiden vom Kamme des Riesengebirges. Thesis, Koeniglichen Universitaet, Wroclaw, 49 pp.
- HABURA J. 1999: *Ekologicko-faunistická charakteristika arachnocenóz vybraných území Hlučínska*. [Eco-faunistic characterization of spider communities of selected territories in Hlučín-region.] University of Ostrava, Ostrava, 78 pp. (in Czech).
- HAJER J. & ERHART J. 2000: Hedvábný noční rituál osminohého tkalce [Silk night ritual of eight-legged weaver]. *Vesmír* **80**: 282–287 (in Czech).
- KŮRKA A. 2000a: A survey of spider species (Araneae) in Prof. F. Miller's collection (Department of Zoology, Museum of Natural History – National Museum), part V. *Čas. Nár. Muz., Řada přírodověd.* **169**: 35–40.
- KŮRKA A. 2000b: Some new or remarkable faunistic records of the spider species (Araneae) from Czech Republic. *Čas. Nár. Muz., Řada přírodověd.* **169**: 118.
- LISZTWAN R. 1989: *Ekologické zhodnocení arachnofauny haldy dolu Vítězný únor*. [Ecological evaluation of arachnofauna of the dump of "Vítězný Únor" mine.] BSc thesis, Faculty of Pedagogics, Ostrava, 52 pp. (in Czech).
- PAROLOVÁ M. 1994: *Ekologicko-faunistická charakteristika arachnofauny Bruntálska*. [Eco-faunistic characterization of arachnofauna of Bruntál-region.] University of Ostrava, Ostrava, 78 pp. (in Czech).
- PLACHKÁ J. 1985: *Pavouci haldy dolu Rudý říjen*. [Spiders of the dump of "Rudý Říjen" mine.] BSc thesis, Faculty of Pedagogics, Ostrava, 85 pp. (in Czech).
- ROUBAL J. 1905: Prodromus myrmecophilů českých. [A survey of the Czech myrmecophils.] *Věstník Král. České Společnosti Nauk. Třída mathematicko-přírodovědecká* **1905** (15): 1–41 (in Czech).
- RŮŽIČKA V. 2000: *Entelecara omissa* (Araneae) na Moravě. *Entelecara omissa* (Araneae) in Moravia. *Sborník Přírodovědného klubu v Uh. Hradišti* **5**: 214–216 (in Czech, English summary).
- RŮŽIČKA V. 2000: *Porrhomma myops* and *Porrhomma egeria* in the Czech Republic. *Acta Univ. Purkyniana, Biologica* **4**: 149–150.
- RŮŽIČKA V. 2001: The female of *Anyphaena furva* Miller (Araneae: Anyphaenidae). *Bull. Br. arachnol. Soc.* **12**: 46–48.
- RŮŽIČKA V. & BEZDĚČKA P. 2000: Pavouci (Araneae) vátých písků u Bzenec. Spiders (Araneae) of sand dunes near Bzenec. *Sborník Přírodovědného klubu v Uh. Hradišti* **5**: 208–213 (in Czech, English summary).
- RŮŽIČKA V. & BRYJA V. 2000: Females of *Walckenaeria*-species (Araneae, Linyphiidae) in the Czech Republic. *Acta Univ. Purkyniana, Biologica* **4**: 135–147.
- RŮŽIČKA V. & HAJER J. 2000: Pavouci (Araneae) mokřadů Lučiny u Tisé (Boh. bor. occ.). The spiders (Araneae) of wetlands Lučiny near Tisá (Boh. bor. occ.). *Sborník Okresního muzea v Mostě, řada přírodovědná* **22**: 13–18 (in Czech, English summary).
- ŠIMKOVÁ M. 2000: *Ekologicko-faunistická charakteristika arachnofauny Březové a Strání (CHKO Bílé Karpaty)*. [Eco-faunistic characterization of arachnofauna of Březová and Strání (White Carpathians Protected Landscape Area).] University of Ostrava, Ostrava, 73 pp. (in Czech).
- ŠINDÝLKOVÁ L. 1996: *Ekologicko-faunistická charakteristika arachnocenóz vybraných ekosystémů CHKO Poodří*. [Eco-faunistic characterization of spider communities of selected ecosystems in Poodří Protected Landscape Area.] University of Ostrava, Ostrava, 69 pp. (in Czech).
- ŠUHAI J. & HUDEČEK J. 2000: Šíření křížáka pruhovaného *Argiope bruennichi* (Araneida: Araneidae) v České republice a poznámky o funkci jeho stabilimenta. Propagation of striped diadem spider, *Argiope bruennichi* (Araneida: Araneidae) in Czech Republic and comments on function of its sbabilimentum. *Sborník Přírodovědného klubu v Uh. Hradišti* **5**: 217–222 (in Czech, English summary).
- SVATOŇ J. 2000: Fauna pavůvků (Araneae) slovenských jaskýň. Spider fauna (Araneae) of Slovak caves. In MOCK A, KOVÁČ L. & FULÍN M. (eds), *Fauna jaskýň (Cave fauna)*. East Slovakian Museum, Košice, pp. 157–170 (in Slovak, English summary).
- THALER K., BUCHAR J. & KNOFLACH B. 2000: Notes on Wolf Spiders from Greece (Araneae, Lycosidae). *Linzer biol. Beitr.* **32**: 1071–1091.
- TOMEČKOVÁ M. 1985: *Pavouci haldy dolu Vítězný únor*. [Spiders of the dump of "Vítězný Únor" mine.] BSc thesis, Faculty of Pedagogics, Ostrava, 52 pp. (in Czech).
- TONNEROVÁ O. 1998: *Ekologicko-faunistická charakteristika arachnocenóz vybraných území nPR Žďárský potok*. [Eco-faunistic characterization of spider communities of selected territories in proposed nature reserve Žďárský Potok.] University of Ostrava, Ostrava, 67 pp. (in Czech).

Revize

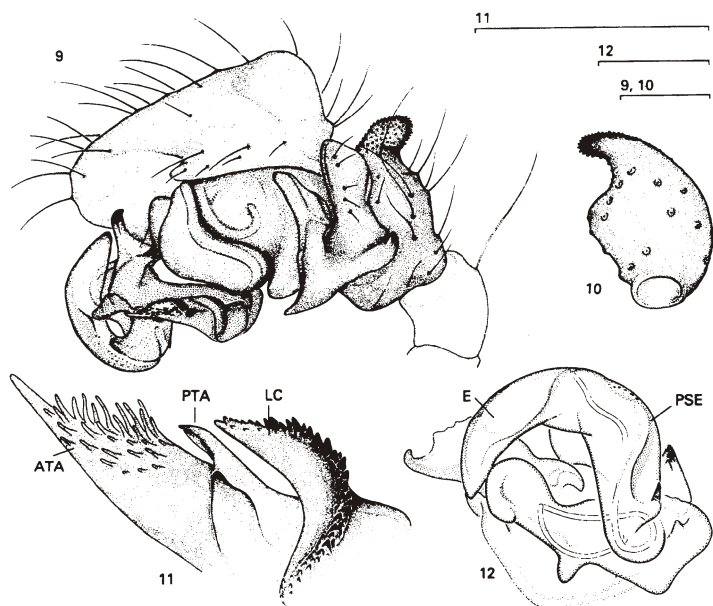
Meioneta mossica Schikora, 1993

O tomto druhu již H.-B. Schikora publikoval dvě studie (Schikora 1993, 1995) s nedostižně precizními ilustracemi, podle nichž bychom měli tento druh odlišit od blízkého příbuzného druhu *M. saxatilis*. Dosavadní nálezy tohoto druhu pocházejí výhradně z ombrotrofních rašelinišť Skandinávie, Ruska, Estonska, Velké Británie a Německa. Prověřené nálezy *M. saxatilis* nezasahují tak vysoko na sever, tento druh se vyskytuje na širokém spektru stanovišť. Zvláště je tedy potřeba prověřit nálezy *M. saxatilis* z rašelinišť.

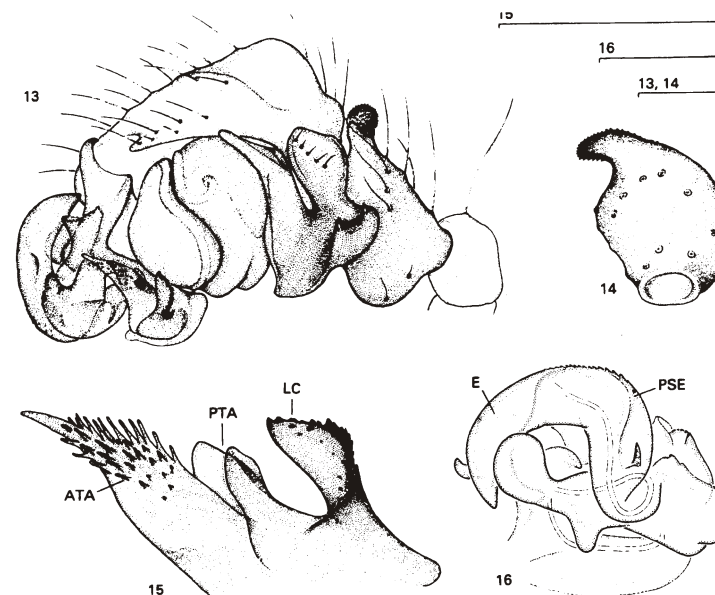
Clubiona pseudoneglecta Wunderlich, 1994

Wunderlich (1994) popsals tento nový druh pouze podle čtyř samiček. Rozdílý oproti druhům *C. neglecta* a *C. similis* jsou viditelné pouze ve stavbě vulvy. Samce zobrazil

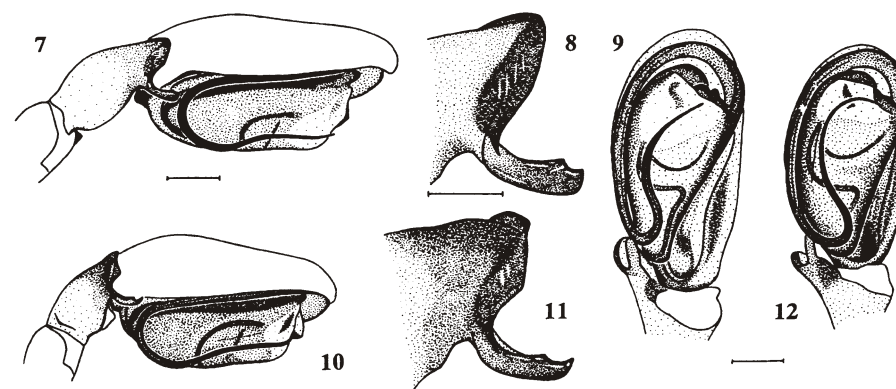
prvně M. J. Roberts. Velmi názorné kresby publikovali Pozzi & Hänggi (1998) a Merrett (2001), takže již musíme také přistoupit k revizi našeho materiálu. Podle dosavadních znalostí se *C. pseudoneglecta* vyskytuje na suchých, vyprahlých stanovištích. Všechny prověřované údaje z Maďarska náležejí tomuto druhu, *C. pseudoneglecta* bude zřejmě více rozšířena v jižní Evropě. Zvláště tedy musí být prověřen materiál *C. neglecta* z jižní Moravy.

Figs. 9–12: *Meioneta mossica* n.sp. **9** Left male palpus, slightly expanded; retrolateral view, obliquely from below; **10** Palpal tibia, dorsal view, hairs omitted; **11** Lamella characteristic and terminal apophysis of another specimen, lateral view, obliquely from in front and below; **12** Embolic division and supratergular apophysis, KOH-treated and cleared, frontal view. Abbreviations: ATA, PTA=anterior, posterior terminal apophysis, LC=lamella characteristic, E=embolus, PSE=posterior substructure of embolus. Scale lines=0.1 mm.

Figs. 13–16: *Meioneta saxatilis* (Blackwall). **13** Left male palpus, slightly expanded; retrolateral view, obliquely from below; **14** Palpal tibia, dorsal view, hairs omitted; **15** Lamella characteristic and terminal apophysis, lateral view, obliquely from in front and below; **16** Embolic division and supratergular apophysis, KOH-treated and cleared, frontal view. Abbreviations: see Figs. 9–12. Scale lines=0.1 mm.

Figs. 7–12: *Clubiona pseudoneglecta*, male (Greece). **7** Right palp, ectal; **8** Tibial apophyses, ectal; **9** Right palp, ventral. **10–12** *Clubiona neglecta*, male (Durlston). **10** Right palp, ectal; **11** Tibial apophyses, ectal; **12** Right palp, ventral. Scale lines=0.2 mm (7, 9, 10, 12), 0.1 mm (8, 11).

Klíč samic druhů rodu *Walckenaeria*

Růžička & Bryja (2000) publikovali ilustrovaný klíč samic druhů rodu *Walckenaeria*. Tisk obrázků, bohužel, nedopadl dobře. Kdo máte o práci zájem, napište si V. Růžičkovi, k práci je i český text klíče. Obrázky vám v barevném provedení zašle snadno e-mailem V. Bryja.

Druhové seznamy

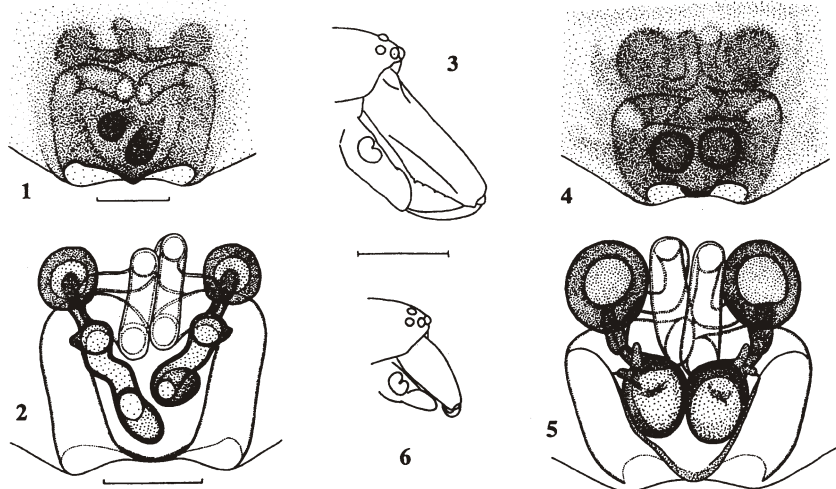
V poslední době lze na internetu již najít seznamy druhů pavouků celé řady evropských zemí. Jejich snadné vyhledání umožňuje THE ARACHNOLOGY HOME PAGE <http://www.ufsia.ac.be/Arachnology/Arachnology.html> pod odkazem „Fauna lists / biogeography“.

Pokud byste využili údaje o výskytu pavouků u nás a v okolních zemích (ČR, Polsko, Německo, Rakousko, Slovensko a Maďarsko) v jedné tabulce v Excelu, napište si o ni J. Dolanskému. Zabírá zhruba 405 kB, lze ji např. snadno převést do Accessu a tam ji dále analyzovat.

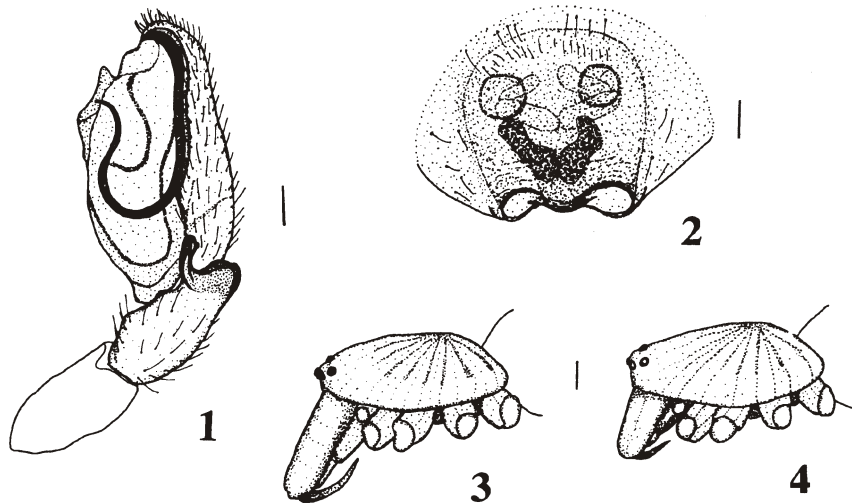
JD

Česká nomenklatura pavoukoců

V letošním roce jsem začal připravovat další díl volné ediční řady „České názvy živočichů“, který má zahrnovat pavoukonce. V této řadě, vydávané od roku 1997 zoologickým oddělením Přírodovědeckého muzea – Národního muzea, zatím vyšly čtyři díly: Houby a lácovci, Měkkýši, Savci, Ryby. Díl „Pavoukoci“ bude obsahovat 1 200–1 500 druhů, přičemž hlavní akcent bude kladen na pavouky, především na naše a středoevropské druhy. Z exotických druhů budou uvedeny taxony významné zoogeograficky, ekologicky, etologicky, často frekventované v populárně naučné literatuře a masmédiích. Čeledi sklípkanů se ujme F. Kovařík, který zároveň zpracuje českou nomenklaturu štírů. V připravované práci by neměly chybět i další řady, tj. solifugy, sekáči, štírci, bičovci, štírenky, Amblypygi, roztočovci a Schizomida. (Roztoči by měli být zpracováni erudovaným akarologem a zasloužili by samostatný díl.) Vyjmenované řady (kromě pavouků a štírů) jsou „volné“ a může je zpracovat kterýkoliv člen Arachnologické sekce, buď komplexně jako spoluautor, nebo jako recenzent. (Bylo by vhodné, kdyby specialisté recenzovali i „své“ čeledi pavouků.) Jako koordinátor celé akce budu samozřejmě vděčný za spolupráci, návrhy názvů, připomínky a jakoukoliv pomoc kolegů arachnologů. Zásady tvorby české nomenklatury pavoukoců vypracuji a zašlu na požádání.

Figs. 1–6: 1–3 *Clubiona pseudoneglecta*. 1 Epigyne (Scilly); 2 Vulva, dorsal (Scilly); 3 Male chelicera and maxilla, ectal (Greece). 4–6 *Clubiona neglecta*. 4 Epigyne (Slapton); 5 Vulva, dorsal (Slapton); 6 Male chelicera and maxilla, ectal (Durlston). Scale lines=0.2 mm (1–2, 4–5), 1.0 mm (3, 6).

Figs 1–4. *Clubiona pseudoneglecta* WUNDERLICH (1–3) et *Clubiona neglecta* (O. P. CAMBRIDGE) (4). 1. ♂ Tarse et bulbe de la patte-mâchoire gauche, vue du côté externe. 2. ♀ Epigyne. Barre = 0.1 mm. 3–4. ♂ Céphalothorax et chélicères. Barre = 0.3 mm.

Prvým úkolem je řešení českého názvosloví některých řádů třídy pavoukovců, jmenovitě Amblypygi a Schizomida. (Název „bičovci“ bývalého řádu Pedipalpi je nyní používán pro řád Uropygi. Uvítám jakýkoliv návrh či námět. Přemýšlejte, tvořte, vymýšlejte, nejvhodnější vámi navržený název se objeví v české nomenklatuře a přetrvá tu věky.

AK

Príspevek L. Böhma o arachnofauně brněnského okolí z roku 1920

V osmé výroční zprávě Komise na přírodovědecký výzkum Moravy a Slezska v Brně za léta 1914–1924 byl mimo jiné zařazen „Beitrag zur Kenntnis der Spinnenfauna im Brünner Bezirk“ od jinak neznámého zoologa L. Böhma. V příspěvku je vyjmenováno 53 druhů pavouků zjištěných v roce 1920 v rámci dvaceti celodenních exkurzí do okolí Brna. Autor sám s lítostí přiznává, že mu k determinaci sloužilo pouze dílo Boesenbergovo (BÖSENBERG 1901–1903), které (jak sám píše) již neodpovídalo požadavkům doby. Proč nepoužíval vynikající publikaci Chyzer & Kulczyński (1891–97), nebo českého klíče na rody pavouků od Noska (1904) s vynikající taxonomickou úrovní, není zřejmé. Nicméně již to samo o sobě svědčí, že celou akci bral jako jednoletou záležitost a dost. Také jsem marně pátral, zda je zařazen do přehledu českých entomologů publikovaných Českou entomologickou společností (pod edicí Z. Kolečky).

Jistě lze Böhmovu činnost chápat jako důležité povzbuzení k následování. Předvedl kolik druhů pavouků nasbírá začátečník v poměrně krátkém časovém úseku v okolí velkoměsta. Protože jeho dílo však nenavazovalo na osobní kontakt s nějakou významnou autoritou v tomto oboru, byla jeho práce příliš málo ekonomická. Všichni členové naší sekce si jsou vědomi toho, jak důležité je, když jim někdo, zejména ty vzácnější nálezy, tak říká „skoukne“. Nejlépe ten, který již podobný proces prodělal za účasti prof. Millera nebo jeho žáků. Ještě větší nesnáze spočívá v tom, že se materiál nasbíraný panem Böhmem nedochoval. Tím jsou všechny údaje odsouzeny k nepoužitelnosti pro dnešní celkové hodnocení všech dostupných informací o arachnofauně ČR v podobě Katalogu.

Böhmův seznam je přesto poučný v mnoha směrech. Především v tom, jak preferuje, při nedostatečné determinační literatuře, spíše názvy druhů vzácných. Můžeme uvést řadu příkladů: např. z rodu velice bohatého na druhy jako je *Alopecosa*, uvádí hned dva druhy značně vzácné: *A. fabrilis*, *A. striatipes* a z hojnějších jen *A. inquilina*. Zatímco nenalezl žádný z velice hojných druhů jako je *A. cuneata*, *A. pulverulenta*, které se vyskytují v ČR bezmála na každém poli sítě. Totéž platí o rodu *Araniella* (*inconspicua* a *westringi* místo *cucurbitina*), *Larinioides* (uvádí jedině velice vzácný *ixobolus* místo *folium* a četné další), *Oxyopes* (*lineatus* místo *ramosus*) atp. Dnes již u nás každý arachnolog ctí myšlenku, že nález vzácného druhu je vždy podezřelý, že musí být co nejlépe ověřován. Ovšem v té době nebylo ani zcela jasné, který z těch druhů uváděných Boesenbergem je u nás hojný a který vzácný. Podobně se projevuje ve sběrech pana Böhma značná diskrepance i pokud jde o prostředí, ve kterém některé druhy nacházel. V okolí Brna nalezl několik vysloveně horských druhů: *Araniella alpica*, *Zygiella montana*, *Coelotes atropos*, ale žádný běžný

druh z těchže rodů. Navíc uvádí i vysokohorskou *Pardosa albatulla* a *Cybaeus tetricus*, který je známý výhradně z Alp. Jedinou piratu, kterou nalezl shodou okolností na břehu stojaté vody, determinoval jako *Pirata knorri*, přestože tento druh jako jediný jednoznačně preferuje pobřeží vodních toků. Je sice pravda, že se někdy v nížinách naleznou ojedinele i druhy horské. Strženy vodním proudem, mohou se ojedinele objevit i krkonošské druhy např. na Královéhradecku atp., ale Brno pro takové výjimky má velice málo předpokladů. Navíc je nepravděpodobné, že by se takové výjimky mohly nahromadit v tak velkém počtu případů. A nalézt, které z těch výjimek potvrzují pravidlo, nám není umožněno.

JB

Databáze článků

Pokud máte v počítači nebo na disketách celé texty publikovaných článků, zašlete je v elektronické podobě J. Dolanskému. Ve spolupráci s dokumentačním oddělením VČM se pokusí vytvořit všem přístupnou databázi s možností vyhledávání v textu nebo připojení komentářů.

Amblypygi

WEYGOLDT P. 2000: Whip Spiders (Chelicerata: Amblypygi). Their Biology, Morphology And Systematics. Apollo Books, Stenstrup, 163 pp. ISBN 87-88757-46-3. Price DKK 320.

Přede dvěma lety jsme publikovali recenzi knihy F. Punza „The Biology of Camel-Spiders“ (Arachnida, Solifugae) (*Eur. J. Entomol.* 96: 462). V poslední větě recenze jsme vypočítali ty skupiny pavoukovců, jejichž moderní souborné zpracování dosud postrádáme; byli to: Opiliona, Ricinulei, Uropygi a Amblypygi. O skupině Amblypygi už to neplatí! Kniha z pera Prof. Weygoldta shrnuje skvělým způsobem naše současné znalosti o této pozoruhodné skupině archaických živočichů. Autor zasvětil studiu bezocasých bičovců přes třicet let.

Po úvodních kapitolách („1. Introduction and Diagnosis“, „2. On the History of Studies on Amblypygi“) následuje kapitola „3. External Morphology“. Kapitola „4. Who is Who among Whip Spiders“ obsahuje klíč k rodům skupiny a stručnou charakteristiku všech rodů. V současnosti je známo kolem 120 druhů bezocasých bičovců. Druhové spektrum sahá od nejmenších zástupců čeledi Charinidae (délka těla 5–7 mm), přes druh *Paracharon caecus* Hansen, 1921, sedmimilimetrového zcela slepého obyvatele termítích hnízd, až po největší druhy rodu *Euphrynichus* Weygoldt, 1995 (s délkou těla až 36 mm), u kterých dosahuje délka holeně makadel až 85 mm, což jim umožňuje obsáhnout makadly prostor o šířce 40 cm. Ještě větší prostor (jehož rozměr, škoda, není uveden) ovšem obsáhnou

bičovci díky svým prodlouženým nohám prvního páru, které slouží jako tykadla při orientaci v prostoru, lovu kořisti i při komunikaci mezi jedinci.

Kapitola „5. General Biology and Anatomy“ je nejobsáhlejší, čítá 88 stran. Podrobně je popsáno rozmnožování. Nepřímý přenos spermatu prostřednictvím spermatoforu je obecně považován za primitivní, u bezocasých bičovců však rozhodně primitivní není: zahrnuje intenzivní námluvy a zhotovení velmi komplikovaného spermatoforu. Čeled' za čeledí jsou popsány všechny aspekty rozmnožování, zvláště struktura spermatoforů a samičích genitálií.

V kapitole „6. Distribution and Ecology“ jsou probrány biogeografické oblasti světa a druhové spektrum je obývajících bezocasých bičovců. Převážná většina druhů obývá tropické deštné pralesy, mnohé druhy obývají jeskyně, několik specializovaných druhů je s to osídlit i aridní oblasti. Výskyt druhů rodů *Phrynus* and *Paraphrynus* na Floridě a v Arizoně by měl být zmíněn ve zvláštní kapitole Nearktis, a ne pouze v části Neotropis.

Kapitoly „7. Endangered Species“, „8. Systematics“, a „9. Whip Spiders in Captivity“ obsahují závěrečné důležité informace. „10. Literature“, „Subject Index“, a „Index of Animal Taxa“ celou knihu uzavírají.

Kniha je velmi dobře vybavena autorovými originálními pérovkami a mnoha černobílými fotografiemi. Kniha je tištěna příjemně čitelným, moderním písmem. Snad texty k tabulím a obrázkům mohly být odlišeny menší velikostí písma.

Skupina bezocasých bičovců vykazuje jak primitivní, tak velmi odvozené znaky, a to je to, co činí studium této skupiny tak zajímavým.

VR & JB

Exkurze

Zámecké sady. 21.–26. června 2001. Kulturní sady (třešně, višně, hrušky, jabloně, meruňky – všechno ranné odrůdy), hospodářské budovy (sklady ovoce, stáje, kurníky, včelín, zámecké sklepy), stepi západního výběžku CHKO České Středohoří, těžební plochy povrchových dolů Podkrušnohoří. Celkem pět čtverců s prozkoumaností 0–2 (dle Buchara). Ubytování: Chrámce (okr. Most), Zámecká ubytovna, zdarma.

Přesný termín a konkrétní pokyny budou sděleny jen předběžně přihlášeným. Přihlášky okamžitě u P. Kasala, e-mail: pavel.kasal@lfmotol.cuni.cz, tel./fax: 02/2443 5871.

Horní Orava. 9.–13. července 2001. Rašeliniště horní Oravy (Suchá hora, Klínské rašeliniště, Sosnina, Bobrov aj.). Ubytování na správě CHKO Námestovo (bezplatně).

Přihlášky okamžitě u J. Svatoně.

Pavouk. Zpravodaj Arachnologické sekce České společnosti entomologické. Číslo 14.
Vydává: Arachnologická sekce České společnosti entomologické.
Odpovědný redaktor: RNDr. Vlastimil Růžička, CSc.
Adresa redakce: Entomologický ústav AV ČR, Branišovská 31, 370 05 České Budějovice.
Zpracováno editorem WordPerfect, vytištěno písmem Times New Roman.
Titulní strana: *Phoroncidia lygeana* (Theridiidae). Z právě vyšlé knihy „An introduction to the spiders of south East Asia“ (FRANCES and JOHN MURPHY).
Vychází nepravidelně. Toto číslo vychází v květnu 2001.